

Vlaams
Parlement

stuk **2065** (2012-2013) – Nr. 3
ingediend op 25 juni 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Verslag

namens de Commissie voor Economie,
Economisch Overheidsinstrumentarium,
Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie
uitgebracht door mevrouw Sonja Claes

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden:

de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Martine Fournier, de heren Jan Laurys, Peter Van Rompuy;
de heren Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens;
de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de heer Matthias Diependaele, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Kathleen Helsen, Griet Smaers, de heer Koen Van den Heuvel;
de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Katleen Martens, de heer Jan Penris;
de heer Filip Anthuenis, mevrouw Fientje Moerman;
mevrouw Kathleen Deckx, de heer Jurgén Vanlerberghe;
de dames Vera Celis, Helga Stevens;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Stukken in het dossier:

2065 (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendement

INHOUD

1. Toelichting door de minister.....	4
2. Algemene bespreking	12
3. Artikelsgewijze bespreking	18
4. Stemming.....	19
Gebruikte afkortingen	20
Tekst aangenomen door de commissie	21

De Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie besprak dit ontwerp van decreet op haar vergaderingen van 13 en 19 juni 2013.

1. Toelichting door de minister

Vlaams minister van Sociale Economie *Freya Van den Bossche* zegt dat aan dit ontwerp van decreet jaren van intensieve voorbereiding zijn voorafgegaan en dat ze blij is dat het uiteindelijk in het Vlaams Parlement kan worden besproken. Samen met het in februari 2012 goedgekeurde decreet op de ondersteuning van het ondernemerschap in de sociale economie en het ontwerp van decreet op de lokale diensteneconomie, dat voor advies bij de Raad van State ligt, hertekent dit ontwerp het volledige landschap van de sociale economie.

De minister schetst eerst het algemene kader waarin dit ontwerp moet worden gesitueerd.

In de eerste plaats worden met dit ontwerp de engagementen van het Vlaamse regeerakkoord gerealiseerd. Bij de uitwerking ervan werd vertrokken van het principeakkoord tussen de sociale partners en de Vlaamse Regering van 13 januari 2009 waarin een aantal principes werden verankerd om tot één kader voor de sociale en beschutte werkplaatsen te komen.

Niet onbelangrijk was de afstemming met het EU-kader, met betrekking tot de groepsvrijstellingsverordening (verordening (EG) nr. 800/2008 van de Europese Commissie van 6 augustus 2008). Deze verordening creëert de mogelijkheid voor lidstaten om, binnen het Europese kader, een compensatie voor de tewerkstelling van werknemers met een handicap te voorzien. Het is echter aan elke lidstaat om te bepalen of en hoe er een compensatie wordt toegekend.

Tot slot is afstemming met het federale beleid en het institutionele akkoord rond de zesde staatshervorming noodzakelijk. De minister zegt ervan overtuigd te zijn dat Vlaanderen met dit decreet zal voorlopen op de staatshervorming en een stevige basis zal leggen om de regionalisering van het arbeidsmarkt- en doelgroepenbeleid in de komende jaren in de regio vorm te geven.

Het intensieve voorbereidingstraject is een proces van lange adem geweest, maar ook een proces van intensief overleg en consultatie. Wat ook door de SERV in haar advies werd benadrukt.

Naast de voorbereiding binnen de overheid werden voorstellen stapsgewijs besproken op een werkgroep met de externe stakeholders. Deze Werkgroep Maatwerk kwam de voorbije jaren meermaals samen en was als volgt samengesteld:

- vertegenwoordigers sectorale werkgevers (VLAB en SST);
- vertegenwoordigers sectorale vakbonden (ABVV en ACV);
- interprofessionele werkgevers (UNIZO, Voka en Verso);
- interprofessionele werknemers (ABVV, ACV en ACLVB);
- vertegenwoordiger gebruikers (Commissie Diversiteit - GRIP);
- vertegenwoordiger SERV.

De werkgroep werd al naargelang het onderwerp van de bespreking aangevuld met experten uit het beleidsdomein WSE.

Verder was er ook heel wat bilateraal overleg met deze vertegenwoordigers, maar ook met onder andere het Gebruikersoverleg Handicap en Arbeid, de verenigingen waar armen het woord nemen en de VVSG.

Vervolgens geeft de minister een overzicht van de inhoud van het ontwerp van decreet.

Het ontwerp integreert de tewerkstellingsmaatregelen in het kader van de beschutte werkplaatsen, de sociale werkplaatsen en de invoegmaatregel en stemt ze op elkaar af, zodat onderlinge discrepanties op het vlak van de toegang tot de maatregel en ondersteuning worden vermeden. Doelstelling is een optimale ondersteuning van collectieve inschakeling en begeleiding van de zwaksten op de arbeidsmarkt op basis van hun individuele noden. Maar ook de vereenvoudiging, het afstemmen van bestaande regelgeving alsook het doorbreken van schotten tussen werkvormen zijn minstens even belangrijk.

De artikelen 1 en 2 regelen de Vlaamse bevoegdheidsgrond en het Europese reglementaire kader inzake steunmaatregelen.

Artikel 3 definieert een aantal begrippen, onder andere ook de doelgroep die wordt gevat met dit ontwerp van decreet. De doelgroepwerknemers worden omschreven in artikel 3, 2°, a), b) en c). Het betreft de personen met een arbeidshandicap, de personen met een psychosociale problematiek en de uiterst kwetsbare personen.

Artikel 4 stelt de subsidievoorwaarden voor de maatwerkbedrijven vast.

De Vlaamse Regering kan een subsidie toekennen aan maatwerkbedrijven wanneer die aan vijf decretale voorwaarden voldoen:

1. de onderneming moet minstens twintig voltijdsequivalente doelgroepwerknemers op jaarbasis tewerkstellen. Hiermee wordt een minimale schaalgrootte beoogd waarin inschakeling als kernactiviteit uitgebouwd kan worden;
2. gelet op hun specifieke maatschappelijke hoofdactiviteit is de decreetgever van oordeel dat maatwerkbedrijven de rechtsvorm van vennootschap zonder winstoogmerk of vennootschap met sociaal oogmerk moeten aannemen. De rechtsvormen van vzw of vso laten het best toe de toepassing van die meerwaarden en principes te incorporeren in de bedrijfsvoering van de onderneming;
3. de maatwerkbedrijven hebben het tewerkstellen en begeleiden op maat van de noden van de doelgroepwerknemers als maatschappelijke hoofdactiviteit;
4. de maatwerkbedrijven moeten hun inspanningen richten op de tewerkstelling van de meest kanslozen op de arbeidsmarkt; daarom moet minstens 65 percent van het totale werknemersbestand van de onderneming bestaan uit personen met een arbeidsbeperking, met name met een arbeidshandicap of met een psychosociale problematiek;
5. tot slot stelt het ontwerp van decreet als belangrijke subsidievoorwaarde een transparante en kwalitatieve bedrijfsvoering voorop, die ook de ambities van het sociaal ondernemerschap reflecteert.

Artikel 5 stelt de subsidievoorwaarden voor de maatwerkafdelingen vast.

De Vlaamse Regering kan een subsidie toekennen aan maatwerkafdelingen wanneer die:

1. op jaarbasis op eenzelfde tewerkstellingsplaats aan minimaal vijf vte werk op maat verschaffen;
2. een kwaliteitsvolle bedrijfsvoering hanteren op het vlak van:
 - a) de inschakeling, opleiding en begeleiding van doelgroepwerknemers ter bevordering van duurzame loopbanen;
 - b) de doorstroom binnen de sociale economie en naar het normale economische circuit;
 - c) het maatschappelijk verantwoord ondernemen;
 - d) maximale transparantie met betrekking tot de inschakeling, opleiding en begeleiding van doelgroepwerknemers.

De voorwaarden voor maatwerkafdelingen zijn minder strak dan voor maatwerkbedrijven omdat de inschakeling bij deze ondernemingen geen kernactiviteit is. Vandaar dat bij maatwerkafdelingen de voornaamste focus gelegd wordt op de inschakeling en begeleiding, niet op het totale ondernemingsniveau. Bij maatwerkbedrijven wordt de totale onderneming in ogenschouw genomen met betrekking tot kwaliteit en organisatievoorwaarden.

Artikel 7 en 8 bevestigen de regierol van de VDAB op het vlak van de indicering en toeleiding van de doelgroepwerknemers.

Op basis van een vacature die door het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling aan de VDAB wordt bezorgd, staat de VDAB in voor de screening van de werkzoekenden en stelt deze de individuele behoefte aan ondersteuning nader vast op basis van een lijst met indicaties van problematieken die door de Vlaamse Regering wordt goedgekeurd.

De VDAB volgt op regelmatige basis, via wederkerende evaluatiemomenten, de ontwikkeling van de doelgroepwerknemer op tijdens diens tewerkstelling. Een evaluatie vindt in regel plaats na vijf jaar (standaardevaluatie). Er kan van die standaardperiodiciteit evenwel steeds worden afgeweken wanneer de noodzaak hiervan door een of meer belanghebbende partijen wordt vastgesteld of wanneer bij indicering duidelijk is dat de problematiek van die aard is dat een evaluatie op kortere of langere termijn (bijvoorbeeld bij een zware mentale handicap) aangewezen is.

De evaluatie moet minimaal plaatsvinden aan de hand van het persoonlijk ontwikkelingsplan, de informatie van het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling en een gesprek met de doelgroepwerknemer.

Artikel 9 tot en met 11 regelen de ondersteuning op maat van de doelgroep.

Om de afstand tot de arbeidsmarkt voor de doelgroepwerknemers te overbruggen, voorziet het ontwerp van decreet in een totaalpakket van werkondersteunende maatregelen: een loonpremie en begeleiding op de werkvloer. De hoogte van de ondersteuning is afhankelijk van de geïndiceerde behoefte. De ondersteuning wordt binnen de perken van het begrotingskrediet in principe toegekend voor onbepaalde duur, maar kan na evaluatie gewijzigd worden.

Artikel 12 tot en met 14 regelen de loonpremie.

De loonpremie is een tussenkomst in de reële loonkost die tot doel heeft om het verminderd arbeidspotentieel van de doelgroepwerknemer te ondervangen. De loonpremie bedraagt minimaal 40 percent en maximaal 75 percent van de loonkost. Voor de uiterst kwetsbare doelgroepwerknemers, vermeld in artikel 3, 2°, c), is de loonpremie overeenkomstig de groepsvrijstellingsverordening geplafonneerd op 50 percent en beperkt tot maximum twee jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt welke kosten als loonkost worden begrepen en kan de loonkosten eveneens begrenzen. De loonkost wordt bepaald op basis van authentieke bronnen waaronder de DmfA en betreft bijgevolg een referteloon. Dit referteloon wordt nog geplafonneerd op basis van het GGMMI om de budgettaire beheersbaarheid van de maatregel te garanderen.

Het bedrag dat overeenstemt met het geïndiceerde percentage wordt op zijn beurt vermindert met andere tussenkomsten in de loonkost, zoals bijvoorbeeld federale loonpremies.

Artikel 15 tot en met 18 regelen de module begeleiding op de werkvloer.

Deze module heeft tot doel het functioneren van de doelgroepwerknemer te ondersteunen.

De begeleiding op de werkvloer en competentieversterkende acties worden ook uitgevoerd door het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling.

De begeleiding omvat minimaal:

- de opmaak en jaarlijkse evaluatie van het persoonlijk ontwikkelingsplan en van het competentieprofiel van de doelgroepwerknemer;
- de coaching van de doelgroepwerknemer door een gekwalificeerde begeleider;
- de versterking van de competenties van de doelgroepwerknemer in functie van zijn takenpakket;
- interne informatiedoorstroom en doorverwijfsfunctie bij problemen die verder reiken dan de arbeidscontext;
- de aanlevering van informatie over het functioneren van de doelgroepwerknemer met het oog op zijn doorstroom en externe evaluatie;
- de preventieve en remediërende aanpassing van de arbeidsomgeving van de doelgroepwerknemer.

Voor de module begeleiding op de werkvloer worden drie niveaus van intensiteit van begeleiding voorzien en a rato vergoed op basis waarvan de minimale vereisten van de begeleiding per intensiteit (het maximale aantal doelgroepwerknemers per begeleider en de inhoud van de begeleidingsopdracht) worden vastgelegd. Bij doelgroepwerknemers met een lage begeleidingsnood wordt expliciet verwacht dat de begeleider naar een doorstroomprofiel toe werkt.

Artikel 19 tot en met 20 regelen de organisatieondersteuning aan maatwerkbedrijven.

Met dit ontwerp van decreet wordt de tewerkstelling van personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt beoogd, binnen de reguliere economie en sociale economie met ondersteuning waar nodig, via doorstroom waar mogelijk. Gelet op de beperkte kans op werk voor de personen met een psychosociale problematiek en een arbeidshandicap, blijft het noodzakelijk om vanuit de overheid voldoende jobaanbod op maat te garanderen voor deze doelgroep via maatwerkbedrijven. Daarom is het noodzakelijk om de kerntaak van maatwerkbedrijven te ondersteunen.

Concreet betekent dit dat naast de ondersteuning op maat van de werknemer, die voor elke onderneming dezelfde zal zijn (maatwerkbedrijf of maatwerkafdeling), er ook in een luik organisatieondersteuning voor maatwerkbedrijven wordt voorzien. Die ondersteuning heeft tot doel om de maatwerkbedrijven te compenseren voor de inspanningen die zij moeten doen om de productieprocessen te hermoduleren naargelang de noden en competenties van de doelgroepwerknemers, de inspanningen om een kwalitatieve bedrijfsvoering en sociaal ondernemerschap te realiseren en hierover te rapporteren en een sociale dienstverlening ten behoeve van de doelgroepwerknemer te organiseren.

De hoogte van de compensatie wordt trapsgewijs uitgewerkt naargelang het aantal toegekende werkondersteuningspakketten, waarbij een bepaalde schaalgrootte zal worden gehonoreerd.

Artikel 21 regelt de steun voor infrastructuurondersteuning.

In functie van de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap (artikel 3, 2°, a)) kan een maatwerkbedrijf dat personen met een arbeidshandicap inschakelt een subsidie krijgen voor investeringen in het kader van infrastructuurwerken.

De infrastructuur wordt vandaag geregeld in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidies voor de beschutte werkplaatsen. Naar de geest van de Europese regelgeving, namelijk de meerkosten eigen aan de tewerkstelling van gehandicapte werknemers te compenseren, wordt deze ondersteuning beperkt naargelang de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap. Dit betekent dat binnen het nieuwe Maatwerkdecreet de infrastructuurondersteuning niet langer gekoppeld is aan het statuut van de werkgever, namelijk het statuut van beschutte werkplaats. Het profiel van de doelgroepwerknemer die tewerkgesteld wordt is bepalend, namelijk persoon met een arbeidshandicap. In de toekomst zullen bijgevolg zowel de huidige sociale als de beschutte werkplaatsen, in hun hoedanigheid van maatwerkbedrijf, een beroep kunnen doen op infrastructuurondersteuning, voor zover ze personen met een arbeidshandicap tewerkstellen en voldoen aan de voorwaarden opgenomen in de specifieke regelgeving.

Artikel 22 tot en met 28 bieden het kader om in de toekomst de doorstroom van doelgroepwerknemers met een ondersteuningspakket te bevorderen.

Doorstroom neemt een belangrijke plaats in dit ontwerp van decreet in. Enerzijds wordt binnen de module begeleiding op de werkvloer gewerkt aan de verdere professionele ontwikkeling van de doelgroepwerknemers en aan de realisatie van een competentieprofiel dat toegang moet geven tot het normale economisch circuit. Anderzijds zal via de periodieke externe evaluatie (artikel 8) door de VDAB bepaald worden of en in welke mate een doelgroepwerknemer klaar is om deze stap te zetten. Voor het bepalen van de effectieve start van het doorstroomtraject houdt de VDAB rekening met de mogelijkheid op een passende duurzame reguliere tewerkstelling, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de doelgroepwerknemer en met de continuïteit op het vlak van de werking van het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling in functie van het behoud van de tewerkstelling van de zwakste doelgroepwerknemers.

Onder de persoonlijke situatie wordt de haalbaarheid van een individuele inschakeling verstaan, waarbij een aantal randvoorwaarden nader onderzocht worden, meer bepaald of de persoon in staat is om zich zelfstandig te verplaatsen en de sociale ondersteuning vanuit het maatwerkbedrijf onmiddellijk kan worden stopgezet. Met het bewaken van de continuïteit blijft een geleidelijke fasering in de opstart van doorstroomtrajecten mogelijk, zodat bijvoorbeeld door het vertrek van sterkere doelgroepwerknemers de productie of dienstverlening niet in het gedrang komt, zodat de tewerkstelling van de zwakkeren gegarandeerd kan blijven. Met de mogelijkheid op een passende duurzame reguliere tewerkstelling worden zowel het vooruitzicht op een vacature voor onbepaalde duur waarvoor de persoon in aanmerking komt, als de beschikbaarheid van een individuele ondersteuningsmaatregel buiten het kader van dit ontwerp van decreet (zoals bijvoorbeeld de VOP) indien de persoon hieraan nog nood heeft, bedoeld. Op die manier worden zinloze of onrealistische trajecten voorkomen en verhoogt de kans op succes.

Om de doorstroom van doelgroepwerknemers die kunnen doorstromen te ondersteunen, wordt een doorstroomtraject georganiseerd dat bestaat uit een kwalitatieve en actieve begeleiding van de doelgroepwerknemer bij het zoeken naar een gepaste vacature in het reguliere arbeidscircuit en uit de organisatie en begeleiding van een of meer tijdelijke stages bij een toekomstige werkgever, met het oog op zijn duurzame aanwerving bij deze werkgever.

Om de terugkeergarantie te kunnen garanderen blijft de doelgroepwerknemer tijdens het doorstroomtraject in dienst bij het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling. Om een goede afstemming tussen de activiteiten in het kader van het doorstroomtraject en arbeid op de werkvloer te waarborgen wordt een schriftelijke overeenkomst gesloten over de uitvoering van het doorstroomtraject tussen de doelgroepwerknemer, het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling, de VDAB en de dienstverlener, die de doorstroommodule uitvoert.

Voor de begeleiding van de stages kan beroep worden gedaan op de organisaties die ervaring hebben met een kwaliteitsvolle inschakeling van doelgroepwerknemers in normale economische activiteiten.

Om de maatwerkbedrijven en maatwerkafdelingen te ondersteunen bij deze trajecten kan de Vlaamse Regering een compenserende vergoeding bepalen. Die vergoeding is forfaitair en tijdelijk (voor de duur van de doorstroommodule).

Artikel 29 tot en met 31 regelen de mogelijkheid om beroep aan te tekenen tegen een vaststelling of beslissing van de VDAB.

Indien de doelgroepwerknemer, het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling het niet eens zijn met de indicering of de evaluatie, kunnen zij een verzoek tot heroverweging van de nood aan ondersteuning indienen bij de VDAB.

Als de betrokkene zich niet kan vinden in het resultaat van de heroverweging, kan hij beroep aantekenen bij de arbeidsrechtbank.

Artikel 32 tot en met 34 voorzien in een regeling van het ‘enclavewerken’ binnen een decretaal kader.

Zoals nu ook het geval is bij de beschutte werkplaatsen, zullen maatwerkbedrijven de mogelijkheid hebben om een deel van hun passend jobaanbod te realiseren via ‘enclavewerking’. Onder enclavewerking wordt de samenwerking verstaan waarbij het maatwerkbedrijf voorziet in de begeleide inschakeling van een of meer doelgroepwerknemers in de kernactiviteit van een andere onderneming of organisatie.

Enclavewerking mag enkel tot doel hebben werk op maat te verschaffen aan de doelgroepwerknemers door middel van nuttig, lonend en individueel passend werk. Enclavewerking moet een toegevoegde waarde hebben voor de betrokken ondernemingen, waarbij niet mag worden voorbijgegaan aan de problematiek en het profiel van de doelgroepen bij het uitvoeren van de opdracht. Daarom moet ook voorzien worden in een permanente en kwalitatieve begeleiding (conform artikel 15) voor de betrokken doelgroepwerknemers en dit door een begeleider in dienst van het maatwerkbedrijf zelf.

Vooraleer activiteiten via een enclavewerking worden aangevat, moet het maatwerkbedrijf aan de Vlaamse overheid een afschrift bezorgen van de schriftelijke overeenkomst afgesloten tussen het maatwerkbedrijf en de ontvangende onderneming. Hierin moet minstens de plaats van tewerkstelling, de duur van de opdracht en een algemene omschrijving van de opdracht worden opgenomen.

Vandaag moest er eerst goedkeuring gegeven worden. Hier wordt het systeem vereenvoudigd en worden drempels weggenomen om maximaal in te zetten op voldoende werk voor de doelgroep.

In functie van het toezicht op de enclavewerking registreert het maatwerkbedrijf dagelijks bij aanvang via de hiervoor voorziene applicatie de identiteit van de doelgroepwerknemers en de begeleider(s) in de enclavewerking.

Artikel 35 regelt de opstart van een adviescommissie.

Vandaag wordt voor de uitvoering van het beleid Sociale Economie een beroep gedaan op verschillende adviescommissies en adviesprocedures al naargelang van de aard van de beleidsmaatregel. In functie van vereenvoudiging en afstemming wordt nu geopteerd om één Adviescommissie Sociale Economie op te starten. In deze adviescommissie zullen de

overheid, de interprofessionele en sectorale sociale partners, belangrijke stakeholders en experts een plaats krijgen.

De adviescommissie zal de Vlaamse Regering adviseren over:

- de mate waarin organisaties die ondersteuning wensen in het kader van de sociale economie voldoen aan de vooropgestelde subsidievoorwaarden. De adviescommissie zal zich, zoals dat nu het geval is, niet meer uitspreken over de individuele toekenning van middelen;
- de criteria voor de toewijzing van de beschikbare middelen ter ondersteuning van het uitbreidingsbeleid. Op die manier krijgen beleidskeuzes naar bijvoorbeeld doelgroep, regio of maatregel een plaats in het overleg;
- het bereik van de maatregel op basis van een jaarlijks monitoringsrapport, teneinde het doelgroepbereik in de maatregel te bewaken.

Van vier verschillende procedures en meerdere commissies wordt overgegaan naar één procedure en één adviescommissie. De nieuwe adviescommissie is niet dezelfde als de commissie Sociale Economie binnen de SERV die tot doel heeft de dialoog tussen de stakeholders aan te gaan over het huidige en toekomstige beleid. Deze commissie heeft een inhoudelijke focus en geen adviesbevoegdheid.

Artikel 36 tot en met 49 regelen het toezicht en de handhaving.

Het ontwerp van decreet bestaat uit een aanzienlijk aantal bepalingen met betrekking tot toezicht en handhaving. Voor de sector en vele stakeholders zeer bedreigend, maar niet onlogisch. Het is de decreetgever die dit moet regelen en kan niet gedelegeerd worden naar de Vlaamse Regering. Dit toezicht wordt in overeenstemming gebracht met de bepalingen van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen.

Een goed sociaalrechtelijk handhavingsbeleid omvat twee belangrijke pijlers, namelijk preventie en sanctionering (of curatief beleid). Beide pijlers zijn essentieel en noodzakelijk. Preventie is er op gericht om overtredingen te voorkomen, maar volstaat evenwel niet. Naast preventie is ook een sanctioneringskader nodig.

Binnen de sociale economie is er tot op heden geen volwaardig sanctioneringskader (of curatief kader) uitgewerkt. Specifieke sancties zijn veelal beperkt tot de intrekking van de erkenning van het betrokken sociale economiebedrijf die toegang verleent tot de voorziene subsidieregeling. Dergelijke maatregel is een zeer zware en vaak niet doeltreffende maatregel omdat ze in de praktijk veelal de kansengroepen als eerste treft, wat uiteraard niet de bedoeling kan zijn.

Vandaar dat binnen dit ontwerp van decreet zowel het preventieve als sanctionerende element is opgenomen. Er is verder gebouwd op het kader van de decreten betreffende de private arbeidsbemiddeling en het decreet betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen. De volgende instrumenten werden verankerd:

- de strafbaarstelling van inbreuken via strafrechtelijke sancties of administratieve geldboeten;
- de ambtshalve terugbetaling of terugvordering van onrechtmatig ontvangen subsidies;
- de uitsluiting gedurende een bepaalde termijn van het voordeel van de subsidie.

Artikel 50 tot en met 58 regelen een aantal wijzigingsbepalingen in bestaande regelgeving.

Artikel 59 machtigt de Vlaamse Regering om de nodige overgangsbepalingen te treffen om een coherente overgang van de bestaande naar de nieuwe regelgeving te organiseren. Het is niet meer dan logisch dat, wanneer de overheid vijf jaar de tijd neemt om een hervorming

voor te bereiden, de ondernemingen ook voldoende tijd krijgen om zich in regel te stellen met dit nieuwe decreet.

De implementatie start in 2014. Hier wordt niet van afgestapt. Elke onderneming zal vanaf 2014 in het kader van het nieuwe decreet beoordeeld en ondersteund worden. Maar gepaste overgangsbepalingen moeten er voor zorgen dat dit geleidelijk aan gebeurt. Zowel op het vlak van inhoudelijke criteria als op het vlak van financiering zal er voldoende tijd uitgetrokken worden. De minister denkt aan vijf jaar om de volledige operatie, zowel inhoudelijk als financieel, geïmplementeerd te krijgen op het terrein. Hierover is het overleg met de koepelverenigingen aan de gang.

De minister besluit met enkele slotbeschouwingen.

De adviezen van SERV en Raad van State waren positief en hebben de doelstellingen van dit ontwerp van decreet niet in vraag gesteld, noch beperkingen opgelegd.

De SERV is vragende partij voor een hervorming van het landschap van de sociale economie. De SERV onderschrijft de centrale doelstellingen van het ontwerp van decreet waarin de tewerkstellingsmaatregelen van de beschutte en sociale werkplaatsen en de invoegmaatregel worden geïntegreerd: werk en ondersteuning op maat aanbieden aan personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, ondersteuning bieden aan werkgevers die hen tewerkstellen en inzetten op een kwalitatief kader inzake doorstroom. De SERV staat achter een vereenvoudiging van het landschap, de creatie van een transparant kader voor alle werkgevers en doelgroepwerknemers en de verankering van het concept individuele en collectieve inschakeling.

De SERV vindt het een goede zaak dat bij de opmaak van de regelgeving sterk werd ingezet op betrokkenheid van de sociale partners en andere stakeholders. Niettemin had de SERV ook enkele vragen bij de uitwerking en operationalisering van het voorliggende kader en uitte hij zijn bezorgdheid bij het ontbreken van het individuele luik maatwerk en aan het ontbreken van garanties inzake de invulling van het luik doorstroom.

De aanbevelingen die de SERV formuleert met betrekking tot de uitwerking en operationalisering van het voorliggend kader worden meegenomen bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten.

Wat betreft de bezorgdheid bij het ontbreken van het individuele luik maatwerk en het ontbreken van garanties inzake invulling van het luik doorstroom geeft de minister een aantal reflecties die ook reeds door minister van Werk Philippe Muyters werden gegeven in dit parlement:

- op dit moment zijn er inderdaad onvoldoende middelen voorhanden om het volledige complementaire individuele inschakelingsluik ten aanzien van het collectieve systeem uit te werken binnen het beleidsdomein Werk;
- de overdracht van de middelen in het kader van de zesde staatshervorming biedt de opportuniteit om op termijn ruimte te kunnen maken om het individuele luik aan te vullen naargelang de noden van de arbeidsmarkt;
- met betrekking tot de doorstroom verwijst de minister naar het antwoord van minister Philippe Muyters op een vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters op 2 mei 2013 waarin gesteld werd dat zowel de VOP als de tewerkstellingspremie 50+ ingezet zullen worden om doorstroom te realiseren (zie *Hand. VI.Parl. 2012-13*, nr. C192 – ECO25, p. 27-30).

Bijzondere aandacht gaat naar de implementatie. Deze hervorming is niet klein, maar fundamenteel. Het spreekt dan ook voor zich dat men hier niet te snel mag over gaan.

Daarom zal in overleg en samenwerking met de sector een intensief traject opgestart worden om de implementatie voor te bereiden.

Er komt een individueel traject in functie van informatie op maat en berekening van de impact van het decreet. Het VSAWSE zal elke werkplaats dit jaar individueel bezoeken. Tijdens deze bezoeken zal individueel via een simulatietool een exacte financiële impact berekend kunnen worden van het nieuwe decreet ten opzichte van de huidige subsidies. Op deze manier kan exact worden ingeschat waar er problemen kunnen rijzen en kan hierop worden geanticipeerd. Daarnaast wordt ook bekeken in welke mate de ondernemingen problemen hebben met de inhoudelijke criteria (schaalgrootte, kwaliteitsvereisten, begeleiding enzovoort) die dan via gerichte begeleiding kunnen worden opgevangen.

Collectief wordt er ingezet op de implementatie van de persoonlijke actieplannen en managementondersteuning op maat van de werkplaatsen. Doelstelling is om begeleiding te voorzien in functie van de transitie naar maatwerk op het vlak van management, financieel beleid en personeelsbeleid maar ook eventueel in functie van fusies en samenwerkingsverbanden. Hiervoor zijn via het ESF-programma de nodige acties opgestart.

De overgangsbepalingen geven de ondernemingen de tijd om met de ondersteuning de transitie naar maatwerk voor te bereiden en te implementeren.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Goedele Vermeiren* noemt het ontwerp van Maatwerkdecreet de grootste hervorming sinds de invoering van het decreet op de sociale werkplaatsen in de jaren 90. Een doorgedreven overleg met de sector zorgde ervoor dat het ontwerp van decreet enige tijd op zich liet wachten, maar zorgde tevens voor een breed gedragen tekst. Haar fractie onderschrijft zeker de globale doelstellingen zoals onder meer werk en ondersteuning op maat aanbieden, ondersteuning aan de werkgevers, stimuleren van groei van competenties en doorstroming. Voor mensen met minder kansen meer kansen creëren wordt volgens het lid mogelijk. Wat haar ook tevreden stemt, is de vereenvoudiging die is doorgevoerd en afstemming van alle aspecten van het beleid.

Eenmaal het decreet is aangenomen en in uitvoering, moeten de begrippen beschutte werkplaats, sociale werkplaats en invoegbedrijf plaats ruimen voor de begrippen maatwerkbedrijf en maatwerkafdeling. Het rugzakmodel zorgt voor een subsidiëring van werknemers op basis van hun afstand tot de arbeidsmarkt. De VDAB moet die afstand bepalen via screening. Die indicering vormt de basis voor een rugzak met middelen. Die gaan derhalve niet langer rechtstreeks naar de bedrijven. Naast de loonpremie vindt het lid vooral de begeleiding op de werkvloer belangrijk. Er wordt in begeleiding en coaching voorzien.

Maatwerkbedrijven en maatwerkafdelingen kunnen behalve op die rugzak van de werknemers ook aanspraak maken op de infrastructuurondersteuning om de doelgroepmedewerkers optimale werkkansen te bieden.

Dat er een heel hoofdstuk, hoofdstuk 5, aan doorstroom wordt gewijd stemt mevrouw Vermeiren zeer tevreden. Maximale doorstroom naar het normale economische circuit is het streefdoel. Het doorstroomtraject voorziet in begeleiding, tijdelijke stages en een evaluatie. Belangrijk is voor het lid vooral dat de mensen niet zonder meer meteen worden losgelaten. Er is een terugvalbasis en een terugstroomtraject vooropgesteld. Die terugkeergarantie moet er zijn voor mensen van wie blijkt dat de doorstroom naar het normale economische circuit niet haalbaar is. Mevrouw Vermeiren hoopt alsnog de doorstroomcijfers te zien verbeteren. Ze bedragen voor de beschutte werkplaatsen 0,3 percent, voor de sociale werkplaatsen drie percent. Het lid meent dat sommige doelgroepwerknemers allicht nog enkel een duwtje in de rug nodig hebben.

De rol van de VDAB is ook belangrijk bij het doorstroomtraject. Die beoordeelt, evalueert en stuurt bij. De VDAB kan op basis van een evaluatie ook een verplicht doorstroomtraject opstarten. Ook dan is voorzien in begeleiding en evaluatie. Het doorstroomtraject is van belang om de eerste stappen uit de veilige omgeving van het maatwerkbedrijf te zetten. De rol van de VDAB is cruciaal in de uitwerking van het decreet. Het staat in voor screening, indicering en evaluatie van werknemers. Uiterlijk na vijf jaar kan de indicering aangepast of bevestigd worden.

De verschillende adviescommissies en adviesprocedures waarop een beroep kon worden gedaan, worden gestroomlijnd naar één Adviescommissie Sociale Economie waarin alle stakeholders vertegenwoordigd zijn en die de Vlaamse overheid zal adviseren. Ook die vereenvoudiging vindt het lid positief.

De spreker treedt de SERV wel bij inzake de uitvoering van het decreet: er zijn op zo kort mogelijke termijn uitvoeringsbesluiten nodig om de concrete modaliteiten te regelen. Er moet worden ingezet op goede communicatie en overgangsmaatregelen. Mevrouw Vermeiren herinnert zich dat er ten behoeve van het vervolgtraject met de maatwerkbedrijven en de implementatie intensief overleg met het werkveld en de begeleiding gepland is. Het lid prijst de nauwe betrokkenheid doorheen het hele proces van opmaak van het ontwerp van decreet. Ze hoopt dat dat zo blijft. Haar fractie zal het ontwerp dan ook goedkeuren.

De heer *Björn Rzoska* en zijn fractie zien ook de vele positieve punten van het ontwerp van decreet, zoals de vorige spreker. Er zijn voor het lid nog enkele punten die enige duiding behoeven.

In artikel 3 staat de definiëring van de doelgroep gelinkt aan de infrastructuursubsidies. De sector geeft ter zake aan dat er een niet-gelijkberechtiging uit volgt door de doelgroepen niet alleen zo af te bakenen maar er tevens consequenties aan te koppelen inzake infrastructuursubsidies, terwijl in dat verband eigenlijk amper is aangegeven waarom de ene doelgroep er wel en een andere er geen beroep op kan doen.

Het lid waarschuwt ervoor dat de collectieve inpassing en de individuele trajecten die niet in het ontwerp van decreet vervat zitten, maar georganiseerd moeten worden vanuit het beleidsdomein Werk, niet tot een tweesporenbeleid mogen leiden. De collectieve inpassing mag niet een heel ander traject volgen als de individuele. Het lid zegt ook minister Muylers, bevoegd voor Werk, daarop aan te spreken.

In de zesde staatshervorming wordt ook het aspect van de koppeling aan de federale middelen meegenomen, en het lid maakt de minister er attent op dat daar wel nog het onderscheid wordt gemaakt tussen beschutte werkplaats en sociale werkplaats. Al heeft de minister niet alle instrumenten zelf in handen, toch lijkt het de heer Rzoska zinvol dat in een beweging mee op te lossen. Zo kan een harmonisering van de evolutie op Vlaams niveau met de federale realiteit doorgezet worden.

De aanpassing houdt een vereenvoudiging in waarop het werkveld wacht, meent het lid. En de rol van de VDAB zit ook goed.

Het toeleiden van mensen die ver van de arbeidsmarkt staan naar de geschikte werkplek, is altijd al een prioriteit geweest voor zijn fractie, die derhalve ook het ontwerp van decreet zal goedkeuren, al resten er nog enige details om uit te klaren.

De heer *Bart Van Malderen* sluit zich aan bij de terechte positieve toon over het ontwerp van decreet. Ook het werkveld is tevreden, weet het lid. Men kon er de intensieve en goede communicatie vanwege en met de minister en haar kabinet ten zeerste waarderen. Dat is een noodzakelijke voorwaarde voor de slaagkansen van dergelijke moeilijke fusieoperaties

tussen twee sectoren met een eigen geschiedenis en een eigen aard, oppert de heer Van Malderen. Ze moeten uiteindelijk opgaan in één regelgeving rond maatwerk voor mensen met een handicap enerzijds en mensen met een specifieke achtergrond, die voordien in sociale werkplaatsen aan de slag konden, anderzijds.

Inzake ondersteuning wordt in een drietrapsraket voorzien: rendementssubsidie, organisatiesubsidie en de infrastructuursubsidie. De heer Van Malderen kondigt een amendement aan met betrekking tot de infrastructuursubsidie waartoe vooralsnog alleen de beschutte werkplaatsen als werkvorm toegang hebben. Zijn fractie wil dat voor het toegankelijk maken van de werkvloer, ongeacht de vroegere werkvorm, een inspanning zal gebeuren. Bij integratie in een decreet rond maatwerk voor collectieve inschakeling vallen dergelijke schotten weg en lijkt het billijk om ook die toegang vrij te maken, zij het met zeer strikte focus en efficiëntie voor ogen.

De heer Van Malderen pikt in op diverse discussies die hun beslag kregen in het uiteindelijke ontwerp van decreet. De doorstroom is uitdrukkelijk als doelstelling opgenomen. Het verheugt het lid dat er een absolute wil uit blijkt om mensen op de juiste werkplek te laten belanden. Dat is in de eerste plaats het normale economische circuit. Daar moet voldoende ruimte kunnen worden vrijgemaakt om plaatsen te genereren om de povere tewerkstellingsgraad van personen met een handicap op te vijzelen, stelt het lid. Doorstroom vanuit de sociale economie kan een middel daartoe zijn, al blijft de sociale tewerkstelling voor velen een eindpunt, beseft ook de heer Van Malderen.

Voor het uitwerken van de uitvoeringsbesluiten moeten zorgvuldige overwegingen worden gemaakt, meent het lid. Hij schetst het voorbeeld van een situatie waarbij een maatwerkbedrijf moet oordelen over het al dan niet ontslaan van een personeelslid. Dat kan wanneer er duidelijk een doorstroombemogelijkheid is, waaraan door het bewuste personeelslid uit persoonlijke overwegingen geen gevolg wordt gegeven. Als de subsidiekraan dan wordt dichtgedraaid, ligt het initiatief bij het maatwerkbedrijf om die persoon, al dan niet los van subsidie, in dienst te houden. Dat behelst een economische afweging, die wel voor een bepaalde groep bijkomende consequenties kan hebben, met name als het gaat om een gemandateerde als lid van de ondernemingsraad, comité preventie en bescherming, syndicale delegatie enzovoort.

In de uitvoering van het decreet speelt de VDAB een sleutelrol. De toeleiding vanuit de VDAB zou goed werken, verneemt het lid. Er is geen wachtlijst, maar het is aan de Vlaamse Regering om erop toe te zien dat de VDAB ook in de toekomst over voldoende middelen kan beschikken om die taak voluit ter harte te nemen.

Tijdens de uitrol van het Maatwerkdecreet zal de zesde staatshervorming ervoor zorgen dat de financiering ook richting Vlaanderen komt en worden eigen accenten mogelijk. Een strikte monitoring van de financiële impact op de bestaande en toekomstige populatie op het niveau van werkvormen en werkplaatsen lijkt het lid aangewezen. Elke verandering vraagt om aanpassingen, maar volgens de heer Van Malderen is het vooral van belang dat men tijd heeft om ergens naartoe te werken.

Tot slot verwacht het lid nog dat sociaal overleg een cruciale rol gaat spelen in de sector.

Mevrouw *Sonja Claes* feliciteert de minister met het feit dat ze het ontwerp van Maatwerkdecreet waarop de vorige minister de tanden stuk beet, heeft rond gekregen met een ruim draagvlak. Uitgebreid en langdurig overleg met de betrokken sectoren en politieke partijen was daarvoor een vereiste, weet het lid. Er is een evenwicht gevonden tussen heikele knelpunten. De twee sectoren, beschutte en sociale werkplaatsen, hadden in de loop der jaren een heel eigen dynamiek ontwikkeld. Die verenigen in één werkvorm is al een succes op zichzelf, vindt mevrouw Claes.

Met de balans tussen het collectieve luik en het individuele luik wordt het mogelijk doelgroepwerknemers in het normale economische circuit in te schakelen.

Een derde evenwichtsoefening werd gemaakt tussen werkzekerheid bieden met contracten van onbepaalde duur aan doelgroepwerknemers en toch te voorzien in evaluaties en doorstroom.

Mevrouw Claes is blij met de aangekondigde amendering. Verder aandachtspunt voor haar fractie is dat er voldoende overgangstijd wordt voorzien voor de beschutte en sociale werkplaatsen, gezien de inwerkingtreding op 1 januari 2014.

Het individuele luik roept nog vragen op. Het moet ook perfect aansluiten op wat in het Maatwerkdecreet vervat zit. Zonder dat luik is een heel stuk ervan dode letter en het lid verwacht dan ook een blijvende aandacht daarvoor vanwege de minister.

Het normale economische circuit moet bovendien een engagement uitspreken ten opzichte van de doelgroep, stelt het lid, nadat er jaren afgunstig is gekeken naar de subsidies aan bedrijven in de sociale economie. Maar ook de sociale economie krijgt een opdracht mee, met name om dichterbij het normale economische circuit te komen, oppert mevrouw Claes. Die werkomgeving is de facto altijd beschermend geweest en die bescherming valt voor doorstroomwerknemers deels weg in het normale economische circuit. Aanpassing is aan beide kanten vereist, besluit het lid.

Uitdagingen ziet mevrouw Claes in fusies die nog moeten gebeuren, aangezien men pas een collectieve voorziening kan zijn met minstens twintig vte. Er moeten ook zeventien sociale werkplaatsen fusioneren.

Mevrouw Claes verwijst eveneens naar de povere cijfers van doorstroom. Uit het ESF-project ‘supported employment’ blijkt dat twee derde van de doorstroom terugkeert naar de sociale economie. Het is voor haar dus essentieel dat het terugkeergarantiemechanisme op punt staat.

Met de oplossing voor de beschutte werkplaats met 120 doelgroepmedewerkers in Brussel is de spreker ten slotte zeer tevreden.

Mevrouw *Lydia Peeters* vindt het langverwachte ontwerp van Maatwerkdecreet toch enigszins ontgoochelend, vooral omdat er nog heel wat vragen zijn bij de concrete uitwerking en bij een aantal uitgangspunten waarop het antwoord vaag blijft.

Een eerste bekommernis is dat het individuele luik ontbreekt. De minister heeft daarvoor steeds naar minister Muylers doorverwezen, die in antwoord op vragen ter zake laat blijken dat dit helemaal niet zo erg is. Volgens de minister zijn er voldoende elementen aanwezig en is het wachten op een volgende staatshervorming vooraleer het individuele luik er daadwerkelijk komt. Met betrekking tot dat luik sluit haar fractie zich aan bij de opmerkingen van de SERV, die stelt dat het integrale ontwerp van Maatwerkdecreet te weinig garanties biedt op een optimale werking als het individuele luik ontbreekt. Het collectieve en individuele luik maatwerk moeten samen één transparant en sluitend geheel vormen. Daar ligt een gemiste kans, meent het lid.

Een andere bedenking heeft mevrouw Peeters bij het doorstroomverhaal. Doorstroming is een van de drie hoofddoelstellingen van het ontwerp van Maatwerkdecreet. Of de doorstroombepalingen ook daadwerkelijk zullen doen wat ze beogen, valt volgens het lid nog af te wachten. Zij ziet in het ontwerp van decreet zoals het voorligt zelfs remmen. Artikel 23 maakt de doorstroomprojecten onderhevig aan de omvang van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet en hangen ze dus niet af van de individuele werknemer.

Vooraf zal de VDAB zal beoordelen of er doorstroming moet plaatsvinden. Daarbij moet de VDAB rekening houden met de continuïteit van de werking van het maatwerkbedrijf of de maatwerkdienst. Het lid vraagt zich af welk belang in die redenering primeert: dat van de individuele persoon en een mogelijke doorstroming of de continuïteit. Als de prioriteit bij dat laatste ligt, mist men doel, oppert het lid.

Een derde bedenking betreft het feit dat er nog een aantal bijkomende bepalingen in uitvoeringsbesluiten opgenomen moeten worden. Zo moet de Vlaamse Regering nog vastleggen wat de aanvangs- en beëindigingsvoorwaarden van een doorstroomproject kunnen zijn. Er is voor de fractie van mevrouw Peeters nog te veel onzekerheid om van een positief verhaal te spreken. Mevrouw Peeters verwijst ook in dat verband naar het advies van de SERV.

Het ontwerp van Maatwerkdecreet legt opnieuw een hele rist nieuwe taken op de schouders van de VDAB. De bevoegdheid daarover ligt bij minister Muylers. Die extra werkdruk steekt schril af tegen de zes procent besparing die van de VDAB wordt gevraagd. Er moet steeds meer personeel afvloeien en de budgetten blijven krimpen. Houdt de VDAB dat wel vol, vraagt het lid zich af.

Er zou heel wat structureel overleg met alle partners aan de uitwerking van het ontwerp van decreet voorafgegaan zijn. De minister verklaarde evenwel zelf dat één partner heel wat angsten had geuit omtrent de haalbaarheid. Wie had die serieuze bedenkingen en zijn die zorgen intussen helemaal weggewerkt?

Het SERV-advies is volgens mevrouw Peeters niet echt lovend te noemen, behalve over het feit dat het ontwerp van Maatwerkdecreet eindelijk voorligt. Haar fractie volgt zeker een aantal van de geformuleerde bedenkingen over onder meer het ontbreken van garanties, van verdere uitwerking en operationalisering en het feit dat de financiële haalbaarheid twijfel oproept.

Van de minister hoort het lid graag nog wat er precies inzake evaluatiemoment is voorzien.

De opgelegde aantallen waaraan de maatwerkbedrijven en maatwerkdiensten moeten voldoen, respectievelijk twintig en vijf vte, wijken sterk af van wat de bestaande context kent. Slechts ruim 24 procent voldoet vooralsnog aan de voorwaarden voor maatwerkdiensten. Er zullen heel wat fusies nodig zijn, voorziet het lid, al blijft ze zich afvragen hoe haalbaar ook dat is.

Mevrouw Peeters besluit met de stelling dat het goed is dat het decreet er eindelijk komt, maar dat ze met te veel vragen en bedenkingen blijft zitten. Haar fractie zal zich daarom onthouden.

Minister *Freya Van den Bossche* meent dat het geslaagde decretale werk rond de hervorming vooral te danken is aan het uitgebreide overleg met de sector, maar ook met en in het parlement, waar de minister veel geïnspireerde maar ook specialistische inbreng vond. Daarvoor dankt ze iedereen.

Dat de ingesteldheid waarmee men naar doorstroming kijkt, zal moeten veranderen bij zowel maatwerkbedrijven als reguliere bedrijven, klopt zonder meer, beaamt de minister. De beschermende reflex van het maatwerkbedrijf moet enerzijds losgelaten worden en anderzijds moet er ook voldoende zorg zijn in het reguliere bedrijf.

Er is tijd nodig om de fusies in goede banen te leiden. De minister verzekert dat er ook met het oog daarop een minimale schaalgrootte geambieerd wordt.

Gepaste overgangsmaatregelen zijn onontbeerlijk, weet ook minister Van den Bossche. De overgang moet coherent en logisch kunnen gebeuren, wat omstandig overleg en gerichte communicatie noodzakelijk maakt. Er is ook sprake van een spreiding over een periode van vijf jaar, stelt de minister, met het oog op een gedegen inhoudelijke en financiële evolutie. Op 1 januari 2014 gaat alles van start, maar de implementatie gaat gradueel om schokeffecten te voorkomen. Zo zal bijvoorbeeld tegen vooraf bepaalde data een zekere ondergrens bereikt moeten zijn van vte. De minister wil de uitvoering zorgzaam en in nauw overleg met de sector doen.

Het individuele luik wordt in twee stappen ingevuld, geeft de minister aan. Op korte termijn worden de bestaande tewerkstellingsmaatregelen opengesteld voor de doelgroepwerknemers uit de sociale economie: de VOP en de 50-pluspremie. Bij de volgende staatshervorming wordt het mogelijk om het arbeidsmarktbeleid en het doelgroepenbeleid coherent af te stemmen op het inschakelingsbeleid. Er worden bevoegdheden en middelen overgeheveld, al ligt nog niet vast hoeveel. Dat moet de ruimte bieden om met dat individuele luik een volledig vervolg te breien aan het collectieve luik.

Op federaal niveau moeten de bestaande begrippen zorgvuldig worden vervangen door de nieuwe begrippen maatwerkbedrijf en maatwerkafdeling. Er zijn heel wat maatregelen in betrokken: de sociale Maribel, de structurele vermindering, de gesco-regeling, de RSZ-doelgroepkorting. Elk van die regelgevingen moet aangepast worden aan de nieuwe terminologie en Vlaamse regelgeving. Het overleg daaromtrent loopt volgens de minister vlot. Ook met de sector loopt er overleg ter zake.

De minister raadt mevrouw Peeters aan het volledige SERV-advies te lezen om te ontdekken dat het overwegend positief is. Op de kanttekeningen wordt ook terecht een antwoord verwacht, stelt de minister.

Dat de VDAB rekening moet houden met de continuïteit van de werking van het maatwerkbedrijf vindt mevrouw Peeters een mogelijke belemmering van de doorstroming. De minister legt uit dat een maatwerkbedrijf erop moet toezien dat er bij doorstroming van doelgroepwerknemers een evenwicht blijft bestaan in de mix van sterkere en minder sterke werknemers, opdat de doorstroming niet ten koste zou gaan van de minder sterke werknemers die hun werk niet meer zouden kunnen doen en onder een grotere druk komen te staan. Er moet gewoon een zorgvuldige planning zijn bij doorstroming, stelt de minister, maar er is geen sprake van dat iemand niet zou mogen of kunnen doorstromen wanneer dat gewenst of mogelijk blijkt. Doorstroming moet kunnen, en daar zet het decreet ook op in, verzekert de minister.

In verband met de extra taken en de twijfel over voldoende middelen voor de VDAB wil minister Van den Bossche er uitdrukkelijk op wijzen dat de integrale implementatie overlegd is met de VDAB. Die vindt de werkwijze goed en hanteerbaar en heeft mee de hand gehad in het werkbaar maken van de eerste voorstellen. Met minister Muyters zijn afspraken gemaakt over de implementatie en de rol van de VDAB daarin. De doelgroepwerknemers worden stapsgewijs gescreend om het betaalbaar te houden. Wat betreft het budget en de kost van de screening zijn heldere afspraken gemaakt. De indicering valt onder verantwoordelijkheid van de minister van Werk, de evaluatie onder die van de minister van Sociale Economie.

Er wordt gepleit voor meer openendfinanciering in het kader van doorstroming en dat idee kan de minister onderschrijven, maar er is niet meteen een meerderheid voorstander om dat begrotingsmatig ook zo te regelen.

Financieel gezien worden zowel op macro- als op microniveau simulaties en impactanalyses gemaakt om de effecten van de nieuwe regelgeving in kaart te brengen. Dat is al

veel eerder gebeurd op sectorniveau, maar wordt doorgetrokken naar het niveau van elk maatwerkbedrijf zelf. Zo weet men ook wat een directe implementatie in plaats van over een periode van vijf jaar zou betekenen voor het maatwerkbedrijf. Wie vooral werkt met doelgroepwerknemers met een kleine afstand tot de arbeidsmarkt, zou minder gesubsidiëerd worden en omgekeerd. De gegevens per onderneming maken het voor de maatwerkbedrijven mogelijk een planning te maken voor onder meer de aanwervingspolitiek, profilering van werknemers, doorstromingsaanpak enzovoort. De maatwerkbedrijven krijgen zicht op hun situatie en krijgen ook de tijd om de zaken rustig aan te pakken, garandeert minister Van den Bossche.

Wat met het meten van de impact van het decreet? De Vlaamse Regering wil verdringings-effecten maximaal vermijden. De VDAB heeft daarin een belangrijke rol te spelen en de adviescommissie voor het decreet moet ook adviseren inzake het bewaken van de verdringing. Dat is expliciet terug te vinden in artikel 35, punten 2 en 3: er moet advies zijn over de criteria voor de toewijzing van de beschikbare werkondersteunende maatregelen, en over het bereik van de maatregelen middels een jaarlijks monitoringrapport, opgesteld door de Vlaamse overheid.

Waarom een ondergrens in aantal werknemers? De noodzakelijke begeleiding vormt in de sociale economie een sleutel die kwaliteitsvol georganiseerd moet worden. Dat vergt een minimum aan schaalgrootte en medewerkers. Dat is vastgelegd op vijf vte voor de maatwerkafdeling en op twintig vte voor het maatwerkbedrijf. Het biedt tevens een economische ruggengraat en maakt een gezonde mix mogelijk van werknemers met een iets sterker en een iets zwakker profiel, oppert de minister. De ondergrens staat derhalve garant voor een kwaliteitsvolle begeleiding en voor de effectieve kansen op tewerkstelling van mensen met een zwak profiel.

Eventuele fusies worden door het departement ondersteund, verzekert de minister, niet alleen met knowhow, maar ook inzake begeleiding. Alles gaat stapsgewijs. Indien men niet zou fuseren, maar kansen op groei ziet, dan is dat een goede zaak, besluit minister Van den Bossche.

Mevrouw *Lydia Peeters* begrijpt de redenering van kwaliteitsvolle begeleiding achter de minimumgrens van vijf en twintig vte. Slechts 24 percent haalt de ondergrensdrempel van vijf vte. Is die andere 76 percent dan niet goed bezig of wordt daar niet in afdoende begeleiding voorzien? Dat zou volgens het lid impliceren dat de bestaande maatregelen niet goed werken. Of zijn er te veel sterke profielen en is die begeleiding niet echt nodig?

Minister *Freya Van den Bossche* verklaart dat de 24 percent enkel slaat op de bestaande invoegbedrijven. Er is een duidelijke keuze gemaakt. Mensen met een zwakker profiel op de arbeidsmarkt moeten per vijf vte tewerkgesteld worden en dan kan er vanuit het beleidsdomein Sociale Economie in begeleiding worden voorzien. Het staat de werkgevers vrij ook minder vte tewerk te stellen, met een bepaalde tegemoetkoming, mensen die geen begeleiding nodig hebben, maar dat ressorteert onder de maatregelen vanuit de bevoegdheid van minister Muyters en niet langer onder de bevoegdheid voor collectieve inschakeling van Sociale Economie. De collectieve inschakeling kan budgettair verantwoord worden en haalbaar blijven om het te organiseren in reguliere bedrijven, zodra er vijf vte of meer aangesteld worden. Dan kan naast de loonpremie ook in middelen voor begeleiding worden voorzien.

3. Artikelsgewijze bespreking

De heer Bart Van Malderen, mevrouw Sonja Claes en mevrouw Goedele Vermeiren dienen bij artikel 21 een amendement in dat er toe strekt het eerste lid te vervangen door de volgende bepaling (zie *Parl.St.* VI.Parl, 2012-13, nr. 2065/2):

“Binnen de perken van de jaarlijks goedgekeurde begrotingskredieten en volgens de voorwaarden, vermeld in dit decreet, kan de Vlaamse Regering aan het maatwerkbedrijf een investeringssubsidie toekennen voor infrastructuurwerken die de toegankelijkheid van gebouwen en de aanpassing van werkplekken voor doelgroepwerknemers als vermeld in artikel 3, 2°, a) en b), tot doel hebben.”.

De heer *Bart Van Malderen* voegt aan zijn eerdere toelichting nog toe dat vooralsnog de subsidiëring van infrastructuurwerken geregeld is via het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011. Dat stipuleert uitdrukkelijk dat het gaat over de vaststelling van investeringsmiddelen voor de beschutte werkplaatsen zoals ze voorlopig nog genoemd worden. Met het amendement willen de indieners de maatregel openstellen voor maatwerkbedrijven die mensen tewerkstellen met een arbeidshandicap en een psychosociale problematiek. Dat zijn de bestaande sociale werkplaatsen. Het moet een verruimingsbeweging zijn en tegelijk toelaten de middelen zeer gericht in te zetten.

De indieners stellen ook voor om de tekst van de memorie van toelichting bij artikel 21 als volgt te lezen:

“In functie van de tewerkstelling van doelgroepwerknemers als bepaald in artikel 3, 2°, a) en b), kan een maatwerkbedrijf dat personen uit deze doelgroep inschakelt een subsidie krijgen voor investeringen in het kader van infrastructuurwerken in functie van de toegankelijkheid van gebouwen en aanpassingen aan de werkplek. Deze subsidie geldt ongeacht het aantal door het maatwerkbedrijf tewerkgestelde doelgroepwerknemers. De subsidiëring van infrastructuurwerken is thans vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidies voor de beschutte werkplaatsen.”.

Minister *Freya Van den Bossche* kan instemmen met het amendement. Het komt volgens haar tegemoet aan de bezorgdheid inzake de infrastructuursubsidies en het is voldoende specifiek omschreven om ervoor te zorgen dat die ook gaan naar aanpassing van de werkplek voor mensen die dat nodig hebben, zowel bij verbouwing als bij nieuwbouw en dat voldoende ruim voor de maatwerkbedrijven.

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 13 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 11 stemmen voor bij 2 onthoudingen.

Alle andere artikelen worden ongewijzigd aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

4. Stemming

Het ontwerp van decreet wordt ten slotte aangenomen met 9 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Patricia CEYSENS,
voorzitter

Sonja CLAES,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ABVV	Algemeen Belgisch Vakverbond
ACLVB	Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België
ACV	Algemeen Christelijk Vakverbond
DmfA	Déclaration multifonctionnelle/multifunctionele Aangifte
EG	Europese Gemeenschap
ESF	Europees Sociaal Fonds
EU	Europese Unie
gesco	gesubsidieerde contractueel
GGMMI	Gewaarbord Gemiddeld Minimum Maandinkomen
GRIP	Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap
RSZ	Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
SST	Samenwerkingsverband Sociale Tewerkstelling
UNIZO	Unie van Zelfstandige Ondernemers
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
Verso	Vereniging voor Social Profit Ondernemingen
VLAB	Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen
Voka	Vlaams netwerk van ondernemingen
VOP	Vlaamse ondersteuningspremie
VSAWSE	Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie
vso	vennootschap met sociaal oogmerk
vte	voltijdsequivalent
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
vzw	vereniging zonder winstoogmerk
WSE	Werk en Sociale Economie (beleidsdomein van de Vlaamse overheid)

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen en definities**

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. De steun verleend met toepassing of ter uitvoering van dit decreet geschiedt met inachtneming van, naargelang het geval, de voorwaarden van de verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (de algemene groepsvrijstellingsverordening) of het DAEB-besluit van 20 december 2011.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° DAEB-besluit van 20 december 2011: het besluit (EG) nr. 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen;
- 2° doelgroepwerknemers: de personen die voor hun arbeidsdeelname werkondersteunende maatregelen als vermeld in artikel 9, 1° tot en met 3°, behoeven en die behoren tot een van de volgende categorieën:
 - a) personen met een arbeidshandicap: de personen met een langdurig en belangrijk probleem van deelname aan het arbeidsleven dat te wijten is aan het samenspel tussen functiestoornissen van mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke aard, beperkingen bij het uitvoeren van activiteiten, en persoonlijke en externe factoren. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de erkenning als persoon met een arbeidshandicap;
 - b) personen met een psychosociale arbeidsbeperking: de personen met een langdurig en belangrijk probleem van deelname aan het arbeidsleven dat te wijten is aan het samenspel tussen psychosociale factoren, beperkingen bij het uitvoeren van activiteiten, en persoonlijke en externe factoren. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de erkenning als persoon met een psychosociale arbeidsbeperking;
 - c) uiterst kwetsbare personen: de werkzoekenden die voorafgaand aan hun tewerkstelling gedurende minstens 24 maanden geen betaalde beroepsarbeid hebben verricht om persoonlijke redenen die een deelname aan het arbeidsleven verhinderen. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de erkenning als uiterst kwetsbare personen;
- 3° doorstroom: de tewerkstelling van de doelgroepwerknemer, die aansluit op een tewerkstelling in het kader van dit decreet, in een betrekking geheel zonder of met een geringere ondersteuning dan bepaald in dit decreet;
- 4° maatwerkafdeling: de werking binnen een onderneming die voldoet aan de subsidievoorwaarden, vermeld in artikel 5;
- 5° maatwerkbedrijf: de onderneming die voldoet aan de subsidievoorwaarden, vermeld in artikel 4;
- 6° persoonlijk ontwikkelingsplan: een opvolgbaar actieplan dat de te ontwikkelen competenties en het ontwikkelpad van een persoon bevat met als doel die persoon een stevige positie op de arbeidsmarkt te bezorgen;
- 7° subsidie: een voordeel, een toelage, steun of iedere andere financiële tegemoetkoming die verleend of toegekend wordt op grond van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 8° VDAB: de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, opgericht bij het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”;

9° vergoeding: een financiële compensatie voor de uitvoering van een dienst, toegekend in het kader van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

Hoofdstuk 2. Subsidievoorwaarden

Art. 4. §1. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet en volgens de voorwaarden bepaald in dit decreet, kan de Vlaamse Regering ondersteuning bedoeld in hoofdstuk 4 toekennen aan maatwerkbedrijven.

Het maatwerkbedrijf moet daarvoor:

- 1° op jaarbasis aan minimaal twintig gesubsidieerde voltijdsequivalente doelgroepwerknemers werk op maat verschaffen, voor wie ondersteuning overeenkomstig dit decreet wordt toegekend, door middel van nuttig, lonend en individueel passend werk;
- 2° de rechtsvorm van een vennootschap met een sociaal oogmerk of van een vereniging zonder winstoogmerk hebben;
- 3° als maatschappelijke hoofdactiviteit werk en begeleiding op maat aan doelgroepwerknemers verschaffen;
- 4° op jaarbasis een werknemersbestand hebben dat voor minstens 65 procent bestaat uit de doelgroepwerknemers, vermeld in artikel 3, 2°, a) en b);
- 5° een kwaliteitsvolle bedrijfsvoering hanteren op het vlak van:
 - a) de strategie en het bestuur van de organisatie, het algemene en financiële beheer, met een streven naar democratische besluitvorming;
 - b) de inschakeling, opleiding en begeleiding van doelgroepwerknemers ter bevordering van duurzame loopbanen;
 - c) de doorstroom binnen de sociale economie en naar het normale economische circuit;
 - d) het maatschappelijk verantwoord ondernemen;
 - e) het beheer van middelen;
 - f) maatschappelijke inbedding;
 - g) maximale transparantie met betrekking tot het algemene en financiële beleid, en de betrokkenheid van interne en externe stakeholders.

§2. In afwijking van paragraaf 1 moet het startende maatwerkbedrijf binnen een redelijke termijn voldoen aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 1° en 4°.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn, vermeld in het eerste lid.

Onder startende maatwerkbedrijf als vermeld in het eerste lid, wordt de onderneming verstaan die voor de eerste keer een aanvraag voor ondersteuning indient.

§3. De Vlaamse Regering kan de subsidievoorwaarden, vermeld in paragraaf 1, nader bepalen.

Art. 5. §1. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet en volgens de voorwaarden, bepaald in dit decreet, kan de Vlaamse Regering ondersteuning bedoeld in hoofdstuk 4 toekennen aan maatwerkafdelingen.

De maatwerkafdeling moet daarvoor:

- 1° op jaarbasis op eenzelfde tewerkstellingsplaats aan minimaal vijf gesubsidieerde voltijdsequivalente doelgroepwerknemers werk op maat verschaffen, voor wie ondersteuning overeenkomstig dit decreet wordt toegekend, door middel van nuttig, lonend en individueel passend werk;

2° een kwaliteitsvolle bedrijfsvoering hanteren op het vlak van:

- a) de inschakeling, opleiding en begeleiding van doelgroepwerknemers ter bevordering van duurzame loopbanen;
- b) de doorstroom binnen de sociale economie en naar het normale economische circuit;
- c) het maatschappelijk verantwoord ondernemen;
- d) maximale transparantie met betrekking tot de inschakeling, opleiding en begeleiding van doelgroepwerknemers.

§2. In afwijking van paragraaf 1 moet de startende maatwerkafdeling binnen een redelijke termijn voldoen aan de voorwaarde, vermeld in paragraaf 1, 1°.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn, vermeld in het eerste lid.

Onder startende maatwerkafdeling als vermeld in het eerste lid, wordt de onderneming verstaan die voor de eerste keer een aanvraag voor ondersteuning indient.

§3. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, nader bepalen.

Art. 6. Het maatwerkbedrijf en de maatwerkafdelingen dienen een aanvraag voor ondersteuning in bij de dienst die daarvoor is aangewezen door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de aanvraag, goedkeuring en toekenning van de ondersteuning.

Hoofdstuk 3. Indicering, toeleiding, bemiddeling en evaluatie

Art. 7. De maatwerkbedrijven en de maatwerkafdelingen bezorgen de vacatures voor doelgroepwerknemers aan de VDAB.

De VDAB stelt in functie van een vacature de individuele behoefte aan ondersteuning bij de werkzoekende vast voor de werkondersteunende maatregelen, vermeld in artikel 9, 1° tot en met 2°, op basis van een lijst met indicaties.

De Vlaamse Regering bepaalt de lijst met indicaties.

De VDAB zorgt voor de toeleiding en de bemiddeling van de doelgroepwerknemer.

Art. 8. §1. De VDAB evalueert de behoefte aan werkondersteunende maatregelen tijdens de tewerkstelling van de doelgroepwerknemer.

Die evaluatie vindt plaats op initiatief van de VDAB of op verzoek van de doelgroepwerknemer, het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling naargelang de geïndiceerde problematiek en uiterlijk na vijf jaar.

De VDAB kan de periodiciteit van de evaluatie aanpassen naargelang de geïndiceerde problematiek.

§2. De evaluatie vindt minimaal plaats aan de hand van:

- 1° het persoonlijk ontwikkelingsplan;
- 2° de informatie van het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling;
- 3° een gesprek met de doelgroepwerknemer.

Hoofdstuk 4. Ondersteuning op maat

Afdeling 1. Werkondersteunende maatregelen

Art. 9. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet en volgens de voorwaarden, bepaald in dit decreet, kan de Vlaamse Regering aan het maatwerkbedrijf of aan de maatwerkdienst het geheel van de volgende werkondersteunende maatregelen toekennen:

- 1° een loonpremie;
- 2° een vergoeding voor de begeleiding op de werkvloer.

Art. 10. De werkondersteunende maatregelen worden toegekend voor onbepaalde duur tenzij de evaluatie uitwijst dat ze niet meer nodig zijn, en tenzij in de gevallen bedoeld in artikel 8, §1, derde lid.

De werkondersteunende maatregelen zijn voor de doelgroepwerknemers, vermeld in artikel 3, 2°, c), beperkt in de tijd tot maximaal twee jaar.

Art. 11. De evaluatie, vermeld in artikel 8, kan leiden tot een wijziging in de toekenning van de werkondersteunende maatregelen.

De vaststelling van de gewijzigde behoefte aan werkondersteunende maatregelen die aanleiding geeft tot het doorstroomtraject, vermeld in artikel 23, 1° en 2°, vindt voorlopig plaats onder de opschortende voorwaarde van doorstroom door de doelgroepwerknemer.

Als de doelgroepwerknemer om redenen onafhankelijk van zijn wil en van het maatwerkbedrijf na afloop van het doorstroomtraject niet doorstroomt, stelt de VDAB opnieuw de behoefte aan werkondersteunende maatregelen vast.

Onderafdeling 1. Loonpremie

Art. 12. De loonpremie bestaat uit een tegemoetkoming in de loonkosten van de doelgroepwerknemer op basis van diens reële loonkost.

De Vlaamse Regering bepaalt de hoogte van de loonpremie op basis van het arbeidspotentieel van de doelgroepwerknemer.

De loonpremie bedraagt minimaal veertig procent en maximaal vijfenzeventig procent van de loonkosten van de doelgroepwerknemer.

De Vlaamse Regering bepaalt wat onder de loonkosten van de doelgroepwerknemer moet worden verstaan en kan de loonkosten die in aanmerking komen, begrenzen.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de toekenning en de uitbetaling van de loonpremie.

Art. 13. Voor de doelgroepwerknemer, vermeld in artikel 3, 2°, c), bestaat de loonpremie uit maximaal vijftig procent van de loonkosten.

Art. 14. Andere dan op grond van dit decreet verkregen tegemoetkomingen in de loonkosten moeten in mindering worden gebracht van de loonpremie.

De Vlaamse Regering bepaalt welke andere vormen van tegemoetkomingen als geheel of gedeeltelijk overlappend beschouwd worden en in mindering gebracht worden van de loonpremie.

Onderafdeling 2. Begeleiding op de werkvloer

Art. 15. De maatregel begeleiding op de werkvloer ondersteunt de professionele ontwikkeling van de doelgroepwerknemer.

De begeleiding op de werkvloer wordt uitgevoerd door het maatwerkbedrijf of de maatwerkdienst en omvat minimaal:

- 1° de opmaak en jaarlijkse evaluatie van het persoonlijk ontwikkelingsplan en van het competentieprofiel van de doelgroepwerknemer;
- 2° de coaching van de doelgroepwerknemer door een gekwalificeerde begeleider;
- 3° de versterking van de competenties van de doelgroepwerknemer in functie van zijn takenpakket;
- 4° interne informatiedoorstroom en doorverwijfsfunctie bij problemen die verder reiken dan de arbeidscontext;
- 5° de aanlevering van informatie over het functioneren van de doelgroepwerknemer met het oog op zijn doorstroom en externe evaluatie;
- 6° de preventieve en remediërende aanpassing van de arbeidsomgeving van de doelgroepwerknemer.

De competentieversterking, vermeld in het tweede lid, 3°, is gericht op de ontwikkeling en verbetering van generieke en technische competenties. De competentieversterking omvat minimaal een jaarlijkse individuele verbeteractie op het vlak van een generieke en een technische competentie.

De Vlaamse Regering kan de begeleiding, met inbegrip van de kwalificatievereisten van de begeleider verder specificeren. Waarbij onder kwalificatie het afgerond en ingeschaald geheel aan competenties wordt verstaan.

Art. 16. De begeleiding omvat drie graden:

- 1° lage intensiteit;
- 2° gemiddelde intensiteit;
- 3° hoge intensiteit.

Inzonderheid in de begeleidingsgraad, vermeld in punt 1°, is de competentieversterking gericht op het behalen van een doorstroomprofiel.

De begeleidingsintensiteit bepaalt de vergoeding voor de begeleiding.

De Vlaamse Regering bepaalt per graad van intensiteit de minimale voorwaarden van de begeleiding en de hoogte van de vergoeding.

Art. 17. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de toekenning en de vergoeding van de maatregel begeleiding op de werkvloer.

Art. 18. Het maatwerkbedrijf en de maatwerkdienst richten voor de begeleiding van de doelgroepwerknemers, vermeld in artikel 3, 2°, c), een afdeling sui generis op als vermeld in het DAEB-besluit van 20 december 2011. Dat houdt in dat ze:

- 1° een specifieke verantwoordelijke voor die activiteiten aanduiden;
- 2° de inhoudelijke en financiële activiteiten afzonderlijk registreren.

Afdeling 2. Organisatieondersteunende maatregelen

Art. 19. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet en volgens de voorwaarden, bepaald in dit decreet, kan de Vlaamse Regering aan het maatwerkbedrijf een forfaitaire subsidie voor organisatieondersteunende maatregelen toekennen.

Die subsidie voor organisatieondersteunende maatregelen heeft betrekking op:

- 1° de aanpassing van productieprocessen van het maatwerkbedrijf naargelang van de behoeften van de doelgroepwerknemer;
- 2° het vervullen van de subsidievoorwaarden, vermeld in artikel 4, 5°, a), d), e), f) en g);
- 3° het organiseren van sociale dienstverlening voor de doelgroepwerknemer.

Bij de toekenning van de subsidie houdt de Vlaamse Regering rekening met het aantal toegekende werkondersteuningspakketten aan de doelgroepwerknemers, vermeld in artikel 3, 2°, a) en b), in het maatwerkbedrijf.

Art. 20. De Vlaamse Regering bepaalt de forfaitaire subsidie, de subsidievoorwaarden, en de procedure voor de subsidieaanvraag en -toekenning.

Afdeling 3. Infrastructuurondersteuning

Art. 21. Binnen de perken van de jaarlijks goedgekeurde begrotingskredieten en volgens de voorwaarden, vermeld in dit decreet, kan de Vlaamse Regering aan het maatwerkbedrijf een investeringssubsidie toekennen voor infrastructuurwerken die de toegankelijkheid van gebouwen en de aanpassing van werkplekken voor doelgroepwerknemers als vermeld in artikel 3, 2°, a) en b), tot doel hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de bouwtechnische, de bouwfysische en oppervlaktenormen waaraan de infrastructuurwerken moeten voldoen;
- 2° de aard van de infrastructuurwerken;
- 3° de omvang van de investeringssubsidie;
- 4° de procedure tot toekenning en uitbetaling van de investeringssubsidie;
- 5° de bijzondere boekhoudkundige en beheersmatige verplichtingen.

Hoofdstuk 5. Doorstroom

Art. 22. Het maatwerkbedrijf en de maatwerkafdeling stimuleren de doorstroom van de individuele doelgroepwerknemer aan de hand van de werkondersteunende maatregel begeleiding op de werkvloer, vermeld in artikel 15.

Art. 23. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet wordt een doorstroomtraject opgestart in een van de volgende gevallen:

- 1° de VDAB stelt na evaluatie als vermeld in artikel 8, vast dat de doelgroepwerknemer geen behoefte meer heeft aan de werkondersteunende maatregelen, vermeld in artikel 9, 1° en 2°;
- 2° de VDAB oordeelt na evaluatie op verzoek van de doelgroepwerknemer, het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling als vermeld in artikel 8, §1, tweede lid, dat de kansen op doorstroom van de doelgroepwerknemer gunstig zijn.

Bij de beoordeling van de kansen op doorstroom houdt de VDAB rekening met:

- a) de mogelijkheid van een duurzame reguliere tewerkstelling rekening houdend met de persoonlijke situatie van de doelgroepwerknemer;
- b) de continuïteit van de werking van het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling met het oog op het behoud van de tewerkstelling van de zwakste doelgroep werknemers rekening houdend met de schaalgrootte van het maatwerkbedrijf of maatwerkafdeling.

De Vlaamse Regering bepaalt die voorwaarden nader.

In functie van die beoordeling kan worden beslist om het doorstroomtraject op een latere datum een aanvang te laten nemen.

Art. 24. Een doorstroomtraject bestaat uit:

- 1° een tijdelijke kwaliteitsvolle en actieve begeleiding van de doelgroepwerknemer bij het zoeken naar een gepaste vacature in het reguliere arbeidscircuit;
- 2° de organisatie en begeleiding van een of meer tijdelijke stages bij een toekomstige werkgever, met het oog op een duurzame aanwerving bij deze werkgever.

De Vlaamse Regering bepaalt de aanvang en de beëindigingsvoorwaarden van het doorstroomtraject.

Art. 25. Het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling, de VDAB, de dienstverlener, vermeld in artikel 28, en de doelgroepwerknemer sluiten een schriftelijke overeenkomst over de uitvoering van het doorstroomtraject.

Art. 26. Het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling stelt de doelgroepwerknemer geheel of gedeeltelijk vrij van arbeidsprestaties tijdens de duur van het doorstroomtraject om de doelgroepwerknemer op passende wijze het doorstroomtraject te laten doorlopen.

Art. 27. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet kan de Vlaamse Regering aan het maatwerkbedrijf en de maatwerkafdeling tijdens de duur van de doorstroomstage een tijdelijke vergoeding toekennen ter delging van de kosten die het maatwerkbedrijf of maatwerkafdeling heeft en waar ingevolge de niet-aanwezigheid van doelgroepwerknemer geen inkomsten tegenover staan. Deze vergoeding kan worden verhoogd met een tijdelijke loonpremie voor een vervangende doelgroepwerknemer.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de invulling van de vergoeding nader.

Art. 28. Binnen de perken van het jaarlijks goedgekeurde begrotingskrediet en volgens de voorwaarden, vermeld in dit decreet, kan de Vlaamse Regering een dienstverlener aanstellen om het doorstroomtraject uit te voeren.

De Vlaamse Regering bepaalt de aanstellingsprocedure en de voorwaarden op het vlak van de dienstverlening.

Hoofdstuk 6. Beroep

Art. 29. De doelgroepwerknemer, het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling, die de beslissing van de VDAB op het vlak van de vaststelling of evaluatie van werkondersteunende maatregelen betwisten, kunnen bij de VDAB een verzoek indienen tot heroverweging van de vaststelling van de behoefte aan werkondersteunende maatregelen.

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn voor de indiening van het verzoek en de procedure voor de heroverweging.

Het verzoek tot heroverweging heeft een schorsende werking.

Art. 30. De heroverweging van de VDAB moet, op straffe van nietigheid, met redenen worden omkleed. Het resultaat van de heroverweging wordt met een aangetekende brief ter kennis gebracht van de indiener. De kennisgeving vermeldt minstens de volgende elementen:

- 1° de mogelijkheid om bij de bevoegde rechtbank beroep in te stellen;
- 2° de wijze waarop tegen de heroverweging beroep kan worden ingesteld;
- 3° de termijn om beroep in te stellen.

Art. 31. De doelgroepwerknemer, het maatwerkbedrijf of de maatwerkdienst die de heroverweging van de VDAB, vermeld in artikel 30, betwisten, tekenen op straffe van verval binnen een termijn van drie maanden na de verzending van de kennisgeving van de heroverweging, door een verzoekschrift neer te leggen dat overeenstemt met de bepalingen van artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek, beroep aan bij de arbeidsrechtbank.

Het beroep bij de arbeidsrechtbank heeft een schorsende werking.

Hoofdstuk 7. Enclavewerking

Art. 32. Het maatwerkbedrijf kan samenwerken met private en publieke ondernemingen of organisaties in het kader van enclavewerking.

Die samenwerking moet altijd:

- 1° tot doel hebben nuttig, lonend en individueel passend werk te verschaffen aan de doelgroepwerknemers;
- 2° voorzien in een permanente en kwaliteitsvolle begeleiding van de doelgroepwerknemers door een gekwalificeerde begeleider die in dienst is van het maatwerkbedrijf.

Onder enclavewerking als vermeld in het eerste lid, wordt de samenwerking verstaan waarbij het maatwerkbedrijf voorziet in de begeleide inschakeling van een of meer doelgroepwerknemers in de kernactiviteit van een andere onderneming of organisatie.

Art. 33. De partijen sluiten over de samenwerking een schriftelijke overeenkomst die minimaal de volgende bepalingen formuleert:

- 1° de plaats van tewerkstelling;
- 2° de duur van de opdracht;
- 3° de globale doelstelling van de opdracht, met opgave van de aard van de taken die de doelgroepwerknemers uitoefenen.

Het maatwerkbedrijf brengt voorafgaandelijk aan de uitvoering van de samenwerking de schriftelijke overeenkomst ter kennis van de partijen volgens de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering.

Art. 34. Het maatwerkbedrijf registreert dagelijks:

- 1° de identiteit van de doelgroepwerknemers in de enclavewerking;
- 2° de identiteit van de gekwalificeerde begeleider in de enclavewerking.

De Vlaamse Regering bepaalt de registratievoorwaarden.

Hoofdstuk 8. Adviescommissie Sociale Economie

Art. 35. De Vlaamse Regering richt een Adviescommissie Sociale Economie op die tot opdracht heeft de Vlaamse Regering te adviseren:

- 1° bij de beoordeling van de aanvragen voor ondersteuning, vermeld in artikel 6;
- 2° over de criteria voor de toewijzing van de beschikbare werkondersteunende maatregelen;
- 3° over het bereik van de maatregelen op basis van een jaarlijks monitoringrapport, opgesteld door de Vlaamse overheid.

De Vlaamse Regering kan de taken van de Adviescommissie Sociale Economie specificeren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling en de werkwijze van de Adviescommissie Sociale Economie.

Hoofdstuk 9. Toezicht, handhaving en sancties

Art. 36. Het toezicht en de controle op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen met toepassing van de bepalingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

Art. 37. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 500 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden die nalaten om voor de doelgroepwerknemers een persoonlijk ontwikkelingsplan of competentieprofiel op te stellen en hen jaarlijks te evalueren;
- 2° de maatwerkafdeling, haar lasthebbers of aangestelden die nalaten om voor de doelgroepwerknemers een persoonlijk ontwikkelingsplan of competentieprofiel op te stellen en hen jaarlijks te evalueren.

Art. 38. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° personen die de subsidie aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze de subsidie hebben verkregen;
- 2° personen die een subsidie hebben verkregen of die een subsidie behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 3° het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden die niet voldoen aan de begeleidingsvoorwaarden, vermeld in artikel 15 van dit decreet;
- 4° de maatwerkafdeling, haar lasthebbers of aangestelden die niet voldoen aan de begeleidingsvoorwaarden, vermeld in artikel 15 van dit decreet;
- 5° het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden die de bepalingen van artikel 32 tot en met 34 van dit decreet niet naleven.

Art. 39. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 250 euro tot 2500 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° personen die wetens en willens de subsidie aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze de subsidie hebben verkregen;
- 2° personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 3° personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 4° personen die wetens en willens de subsidie ten onrechte hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten of te weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 5° personen die, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die in de akte opgenomen of vastgesteld moeten worden;

- b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk, terwijl ze weten dat de gebruikte akte of het gebruikte stuk vals is;
- 6° personen die, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
 - a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van de gegevens verandert;
 - b) hebben gebruikgemaakt van die gegevens, terwijl ze weten dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;
- 7° personen die, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden, hebben gebruikgemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen of die een andere frauduleuze handeling hebben gesteld om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictieve onderneming of een fictieve gebeurtenis, of om op een andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.

Art. 40. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 37, 38 en 39, verdubbeld worden.

Art. 41. De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn lasthebbers of aangestelden zijn veroordeeld.

Art. 42. Onrechtmatig ontvangen subsidies worden ambtshalve teruggevorderd.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor de terugvordering van die subsidies.

Art. 43. Als de benadeelde derden zich geen burgerlijke partij hebben gesteld, veroordeelt de rechter die de straf, vermeld in artikel 38, 1° en 2°, en artikel 39, uitspreekt, of die de schuld vaststelt voor een inbreuk op die bepalingen, de verdachte ambtshalve tot de terugbetaling van de onrechtmatig ontvangen bedragen, vermeerderd met de verwijlinteressen.

Als er geen afrekening is voor de bedragen, vermeld in het eerste lid, of als de afrekening betwist wordt en er in dat verband nadere informatie nodig is, houdt de rechter de beslissing over de ambtshalve veroordeling aan.

Art. 44. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit decreet vastgestelde overtredingen. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.

Art. 45. Bij een veroordeling of vaststelling van schuld voor een inbreuk als vermeld in artikel 38, 1° en 2°, kan de Vlaamse Regering beslissen dat de persoon die de subsidie onrechtmatig heeft verkregen of behouden, gedurende een periode van maximaal twaalf maanden wordt uitgesloten van het voordeel van de subsidie.

Bij een veroordeling voor een inbreuk als vermeld in artikel 39, kan de Vlaamse Regering beslissen dat de persoon die de subsidie onrechtmatig heeft verkregen of behouden, gedurende een periode van maximaal vierentwintig maanden wordt uitgesloten van het voordeel van de subsidie.

In geval van herhaling binnen vijf jaar na afloop van de periode, vermeld in het eerste en het tweede lid, kan de maximale periode van de uitsluiting, vermeld in het eerste en het tweede lid, verdubbeld worden.

Art. 46. De administratieve geldboete op grond van inbreuken op dit decreet wordt opgelegd met toepassing van de bepalingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

Art. 47. Bij de oplegging van een administratieve geldboete voor een inbreuk als vermeld in artikel 13/2, §2, 1° en 2°, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, kan de Vlaamse Regering beslissen dat de persoon die de subsidie onrechtmatig heeft verkregen of behouden, gedurende een periode van maximaal twaalf maanden wordt uitgesloten van het voordeel van de subsidie.

Bij de oplegging van een administratieve geldboete voor een inbreuk als vermeld in artikel 13/2, §3, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, kan de Vlaamse Regering beslissen dat de persoon die de subsidie onrechtmatig heeft verkregen of behouden, gedurende een periode van maximaal vierentwintig maanden wordt uitgesloten van het voordeel van de subsidie.

In geval van herhaling binnen vijf jaar na afloop van de periode, vermeld in het eerste en het tweede lid, kan de maximale periode van de uitsluiting, vermeld in het eerste en het tweede lid, verdubbeld worden.

Art. 48. De subsidies voor de loonpremie worden niet gecumuleerd met enige andere steun voor dezelfde, geheel of gedeeltelijk overlappende, kosten, als een dergelijke cumulatie ertoe leidt dat daarmee de geïndiceerde steunintensiteit die krachtens de toepasselijke regelgeving voor die steun geldt, wordt overschreden. Als de geïndiceerde steunintensiteit of het hoogste steunbedrag wordt overschreden, worden de middelen die buiten dit decreet verworven worden, a rato in mindering gebracht van de subsidies.

Om financiering boven de toegelaten maxima te vermijden zijn alle sociale-economie-ondernemingen die gesubsidieerd worden in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, ertoe gehouden om op eenvoudig verzoek van de Vlaamse Regering alle financiële middelen kenbaar te maken die mogelijk aanleiding geven tot cumulatie. Alle bewijsstukken moeten op eenvoudig verzoek ter beschikking worden gesteld.

Art. 49. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar, na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Hoofdstuk 10. Wijzigingsbepalingen

Art. 50. In artikel 2, §1, eerste lid, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, gewijzigd bij de decreten van 22 december 2006, 9 juli 2010, 10 december 2010 en 17 februari 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;”;

2° punt 27° wordt opgeheven.

Art. 51. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 2006, 9 juli 2010, 10 december 2010 en 17 februari 2012, wordt een artikel 13/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/2. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, een administratieve geldboete opgelegd worden van 100 euro tot 1000 euro aan:

- 1° het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden die nalaten om voor de doelgroepwerknemers een persoonlijk ontwikkelingsplan en competentieprofiel op te stellen en hen jaarlijks te evalueren;
- 2° de maatwerkdienst, haar lasthebbers of aangestelden die nalaten om voor de doelgroepwerknemers een persoonlijk ontwikkelingsplan en competentieprofiel op te stellen en hen jaarlijks te evalueren.

§2. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, een administratieve geldboete opgelegd worden van 250 euro tot 2500 euro aan:

- 1° personen die een subsidie aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze de subsidie hebben verkregen;
- 2° personen die een subsidie hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;
- 3° het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden die niet voldoen aan de begeleidingsvoorwaarden, vermeld in artikel 15 van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
- 4° de maatwerkdienst, haar lasthebbers of aangestelden die niet voldoen aan de begeleidingsvoorwaarden, vermeld in artikel 15 van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
- 5° het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden die de bepalingen van artikel 32 tot en met 34 van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling niet naleven.

§3. Onder de voorwaarden vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, een administratieve geldboete opgelegd worden van 500 euro tot 5000 euro aan:

- 1° personen die wetens en willens de subsidie aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze de subsidie hebben verkregen;
- 2° personen die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen hebben afgelegd om ten onrechte een subsidie te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 3° personen die wetens en willens hebben nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die ze gehouden zijn te verstrekken, om ten onrechte een subsidie te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 4° personen die wetens en willens een subsidie hebben verkregen of behouden waarop ze geen of slechts gedeeltelijk recht hebben, door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen, of door na te laten of te weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken;

- 5° personen die, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
- a) valsheid in geschrifte hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die in de akte opgenomen of vastgesteld moeten worden;
 - b) zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk;
- 6° personen die, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden:
- a) bedrog hebben gepleegd door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in te brengen in een informaticasysteem, te wijzigen of te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van de gegevens verandert;
 - b) hebben gebruikgemaakt van die gegevens, terwijl ze weten dat de aldus verkregen gegevens vals zijn;
- 7° personen die, om de subsidie ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden, hebben gebruikgemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen, of die een andere frauduleuze handeling hebben gesteld om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictieve onderneming, of een fictieve gebeurtenis, of om op een andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.”.

Art. 52. In artikel 2, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”, gewijzigd bij het decreet van 21 november 2008, wordt punt 10° vervangen door wat volgt:

“10° doelgroepwerknemer: de persoon, vermeld in artikel 3, 3°, van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.”.

Art. 53. In artikel 5, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 21 november 2008 en 19 december 2008, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

- “5° taken voor de integratie van doelgroepwerknemers in het bijzonder:
- a) de toekenning van tegemoetkomingen ter ondersteuning van de inschakeling op de arbeidsmarkt van de doelgroepwerknemers. De Vlaamse Regering bepaalt de aard van de tegemoetkomingen, de procedure die wordt gehanteerd en de bijkomende voorwaarden waaraan de doelgroepwerknemers moeten voldoen;
 - b) de verzorging van de trajectbegeleiding, de beroepsoriëntering, de competentieontwikkeling en de verlening van toegang tot de gesubsidieerde tewerkstelling in de maatwerkbedrijven en de maatwerkafdelingen;
 - c) de erkenning en subsidiëring van organisaties die instaan voor het verzorgen van de trajectbegeleiding, de beroepsoriëntering en de competentieontwikkeling;”.

Art. 54. In artikel 26, derde lid, van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden worden de woorden “beschutte werkplaatsen” vervangen door het woord “maatwerkbedrijven”.

Art. 55. In artikel 5, §1, van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen worden punt 1° en 2° vervangen door wat volgt:

- “1° de maatwerkbedrijven, vermeld in artikel 3, 5°, van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
- 2° de maatwerkafdelingen, vermeld in artikel 3, 4°, van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;”.

Art. 56. Aan artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, gewijzigd bij de decreten van 12 november 1997, 7 mei 2004, 21 november 2008 en 25 maart 2011, wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

“en van de geschillen over de vaststelling van werkondersteunende maatregelen, vermeld in artikel 7 en 8 van het decreet van [...] betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling”.

Hoofdstuk 11. Slotbepalingen

Art. 57. Het decreet van 14 juli 1998 inzake sociale werkplaatsen, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 16 juli 2010, en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2005, worden opgeheven.

Art. 58. Artikel 79 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, gewijzigd bij het decreet van 21 november 2008, wordt opgeheven.

Art. 59. De Vlaamse Regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van de regelgeving, vermeld in artikel 57 en 58, naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen.

De Vlaamse Regering kan maatregelen treffen die gericht zijn op de gedeeltelijke opheffing van het impuls- en ondersteuningsprogramma, vermeld in artikel 18, §1, van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen. In dat verband kan de Vlaamse Regering beslissen om de duurtijd van de erkenning die verleend is of zal verleend worden krachtens de hoofdstukken II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000 houdende een impuls- en ondersteuningsprogramma van de meerwaarden-economie en het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2005 betreffende de erkenning en financiering van de invoegbedrijven, in overeenstemming te brengen in functie van de temporele uitvoering van dit decreet.

Art. 60. Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van artikel 59, tweede lid.